

[Ebba Stange]

dannelses- og kursustilbud, undervisningsministeren vil give. Det står der ikke en lyd om i de ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Sandheden er naturligvis, at der ikke er sat andre penge af end de få millioner kroner, som fru Ebba Strange nævnte før, og tallet er naturligvis 3 mia kr., hvis man faktisk skal skaffe 30.000 pladser. Så det er desværre kun ordsminke for at dække over den realitet, som hr. Tørnæs meget klart nævnte for et øjeblik siden, og som finansministeren i sin dygtige advokatur i dag i Politiken heller ikke lægger skjul på, nemlig at formålet er at afbryde dagpengereetten efter 5 år uden nogen form for sikkerhed for de ledige.

I den forbindelse vil jeg gerne erindre venstres ordfører, der siger, at denne samfundssolidaritet så må høre op, om, at der var en lang periode i dette land, hvor økonom efter økonom, når de fik ordet, sagde: hvorfor skal vi blive ved med at bruge penge på et landbrug, der ingen fremtid er i? Hvorfor vil I byarbejdere, hvorfor vil arbejderbevægelsen blive ved med år ud og år ind at hælde penge i landbruget? Vi gjorde det alligevel uanset alle disse økonomer ud fra et begreb, der hedder samfundssolidaritet, og det eneste, vi beder venstre og andre borgerlige partier om i dag, hvor det er andre mennesker, der er i vanskeligheder, er at udvise bare et minimum af forståelse for de menneskelige problemer, der her er omhandlet.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg havde egentlig tænkt mig at vente pænt, til ordførerrækken var slut, men jeg håber, formanden forstår, at jeg føler det nødvendigt at svare allerede nu.

Der er to adskilte dele i undervisningssektoren: der er den åbne del, og der er den regulerede del. Lad mig starte med den regulerede del. Der er der tale om, at vi i dag har flere tusinde ledige pladser. Vi skaffer næste år 5.000 pladser yderligere ud over de ledige pladser, vi har i forvejen. Dertil kommer, at vi altså har sat 90 mill. kr. af, sådan at vi kan skaffe endnu flere pladser. Hvis det ikke er nok, er det et led i aftalen, at vi sætter endnu flere penge af til at skaffe det fornødne antal pladser.

Det var alt sammen om den regulerede del af uddannelsessektoren. Så har vi hele den uregulerede del, hvor der ganske enkelt er tale om, at man optager alle, der melder sig. Der er lovbunden pligt til at tage alle, når der kommer folk på folkehøjskoler, enkeltfagskurser, HF-kurser osv. Der optager vi simpelt hen alle. Lad os se, hvor tilstrømningen kommer. Derefter vil vi i den åbne del helt automatisk få en ekstra bevilling af penge. I den regulerede del vil vi politisk tage stilling til, hvad vi skal gøre, hvis efterspørgslen overstiger udbuddet.

Jeg kan huske fra den gang, da jeg sad i finansudvalget og man drøftede spørgsmålet om, hvorvidt det var muligt at lade ledige benytte deres dagpengeperiode til at uddanne sig, hvordan den daværende arbejdsminister fortalte os, hvor umuligt det var, og hvor risikabelt det var, og hvordan sluserne ville åbne sig og vi ville blive blæst omkuld alle sammen, hvis man pludselig nedbrød det princip, at folk, der får dagpenge, skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Den daværende arbejdsminister forklarede os, hvordan det ganske vist var ønskeligt og vigtigt, og at han godt kunne forstå det, men, sagde han, man måtte, hvis man kendte til arbejdsmarkedssystemer, forstå, hvor risikabelt og hvor stor en revolution det ville være, hvis man begyndte at lade folk på dagpenge uddanne sig.

Det er, hvad den nuværende regering i aftale med det radikale venstre har besluttet at tage risikoen for. Vi ved, at der kan være tale om nogle sluser, vi lukker op. Vi havde lukket dem op alligevel med alle de risici, som den daværende arbejdsminister forklarede så grundigt, og som gjorde, at han ikke ville gøre det, som han nu siger at han også er tilhænger af. For hvorfor i alverden har den tidligere regering dog ikke for lang tid siden foreslået, at man skulle uddanne sig, medens man får dagpenge? Det er jo noget, der er kommet nu.

Endelig: hvordan var det egentlig, dengang vi kom ind på dette med jobtilbudsordningen? Vi er mange, som kan huske, at den daværende arbejdsminister, når han blev spurgt, om det betyder, at man skal kunne gå på dagpenge til evig tid, sagde: nej, nej, nej, det er ikke meningen. Hvad er så egentlig meningen nu? For efter det, der foreligger her, kan man stadig væk være på dagpenge i 5 år. Det er mere end i noget andet land i